

CAPUT III.

RAGHUS AD IMPERIUM CONSECRATUS.

1. DEINDE SUDAKSHINA foetum gestavit, per quem mariti desiderium ad finem pervenit, qui amicorum oculis quasi lunæ ortus, atque caussa principalis erat propagationis stirpis IKSHVÁKUIDARUM.

2. Propter corporis maciem non omnia ornamenta gestans, facie *rodhræ* arboris instar pallida, apparuit illa veluti nox, mane appropinquante, pallido lunæ splendore, quando stellæ numerari possunt.

3. Terræ dominus faciem ejus, terra odorifera fragrantem, clam osculans, haud satiabatur, sicut elephante, qui sub æstatis finem in sylva ampla paludem lambit, nubium guttis irrigatam.

4. “ Ut INDRAS cælum, sic illius filius, cujus currus in plagarum finibus requiescet, terram dominabitur.” Ideo illa, posthabitis ceteris gustibus, primo ad appetentiam, hujusmodi spei respondentem, applicuit animum.

5. “ Præ pudore non ullum optatum indicat mihi femina *Magadhensis*; “ quasnam res desiderat ?” Ita *Kosala* septentrionalis rex officiosus quavis hora interrogabat uxoris carissimæ amicas.

6. Quodcunque desiderabat illa, cum graviditatis dolores subiisset, id sibi oblatum videbat: non enim ullum illius desiderium, vel in tergeminis cælo, regi, arcu intenso prædito, non impetrandum erat.

7. Ordine graviditatis dolores transgressa illa membris crescentibus splendebat, sicut planta pulchris surculis instructa, postquam vetera folia deciderunt.

8. Diebus prætereuntibus, mammæ ipsius sororiantes nigrescentibus papillis superabant pulchritudinem duorum loti florum pulchrorum, apibus obsessorum.